Universitätsbibliothek Paderborn

Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij & || Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e || XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Hora secunda Co[n]tinuauit Eccius semiplenam orationem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

Visual Library

ſta legis obſeruantia augetur meritum: quare omnino iſta diuerticula ad ꝓpoſitum non conferunt et ſolutiones datas eſſe contra ſacre ſcrip: intelligentiam poſt prandium manifeſtabimus.

Hora ſecunda Cōtinuauit Eccius ſemiplenam orationem.

Proſeq̄mur hodie icepta

¶ Reuerendus pater ad illud de filio prodigo rn̄dit preceſſiſſe amorem iuſticie iuxta illud ⁊ conuerſus in ſe. q: memoriā paterne domus habuerit. ſed hoc nō diluit obiectū. q: cōuerſio illa fuit facta cōtemplatione pene. dum neminē haberet qui eum ſiliquis ſatiaret. durante em̄ pecunia non conuertebat̄ in ſe ſed famelicus eſt cōuerſus in ſe. Accedit qd̄ b. Auguſt: ait verba eius fuiſſe verba penitentiā meditantis nondū agentis. ꝙ ſi cōuerſus in ſe fuiſſet amore iuſticie, iam penitentiā incepiſſet contra Auguſti: Quare ſolutio ſua propoſitum non infringit. et Baſilio manifeſte reluctat̄.

¶ Ad Johannē rn̄dit aliud eſſe incipere. aliud predicare, ⁊ alias dixit p̄dicatores terrere ſed non facere penitentē per penarum cruciatū. Iterum euanida eſt ſolutio q: ſi Johannes predicauit certe intendebat fructū ſue predicationis et ⁊ quia inſinuauit eis timorē. ſignū eſt hoc pacto penitentiā auſpicari. Et noſtri predicatores predicant. quō incipiant ſcit deus.

¶ Porro ꝙ penitentie initium gratie tribuit. et noſtri predicatores et doctores nunq̄ꝫ negauerunt q: deus aſpirando preuenit.

¶ Preterea. Ariſtotelē nō vult acceptare in ſcholis theologicis et tamen audet eum mihi opponere. ſed dico ꝯſtantē eſſe ethnicoꝝ ſententiā. ſiſtendo in timore pene non eſſe ꝑfectam virtutem. iuxta illud. Oderunt peccare mali formidine pene. Ode: pec: boni virtutis amore ⁊c. nec opus virtutis debet eſſe coactum ſed lib: aliud tn̄ eſt lib: arb. īduci aliud eſt lib: arbi: cogi. fateor Chrm̄s bn̄uolis v̄bis vocauit apoſtolos Zacheū. Magdalenā. ſed ipſuꝫ aliquādo durius vocare factum Pauli nobis innuit. de quo Auguſtin⁹ ait. 23. queſt: 4. can: quiſ. cui Chriſtus vim intulit quē coegit et in Euangelio de vocatione ad cenā dicit Compelle intrare. Sicut plurib: verbis beatus Gregorius in Homilia proſequit̄. Taceat ergo queſo reue: pater ſolum beneuolentē afferens vocationem.

¶ Preterea ſolum timorē filialem neceſſariū arbitrat̄ penitenti de quo plurimū miror. cū hodie me ad verā ſcripturarū intelligentiā monuerit ꝙ ſeipſuꝫ primo non emendauit. nam ⁊ b. Auguſt: in loco hodie allegato ſuper Johanne loquit̄ de timore ſeruili quē foras mittit charitas. et de illo dicit loqui ſapientem Initium ſapientie timor dn̄i. et ita de timore ſeruili intellexit gloſſa ſup Pſal: Iniciū ſapientie ⁊c. Metus iudicij ianua eſt conuerſionis ad deū et eſt gloſſa Caſſiodori. Sic gloſſa ſup illud appoſtoli ad Ro: 8. Nō em̄ accepiſtis ſpiritū ſeruitutis in timore. dicit timorem ſeruilem eſſe bonum et a deo. Sic Paulus teſtatur illum bonum. 1. ad Timotheū. 4. peccantē corā oib: argue. vt ⁊ ceteri timorem habeant. Ita Auguſt: ſuper Pſalmis ait. et Longobardus eum re narrat in. 3. Timor ſeruilis eſt cū ꝑ timorem gehenne continet ſe homo a peccato quo preſentiā iudicis et penas metuit et infra. bonus eſt iſte timor ⁊ vtilis licet inſufficiens ꝑ quē paulatim fit conſuetudo iuſticie. Beda quoq꞉ exponit. Iniciū ſapiētie timor dn̄i. ſcꝫ ſeruilis quare aliud querat ſibi patrociniū ⁊ aliā det ſolutionē. q̄m̄ iſta ſanctis patrib: non cōcordat. Qd̄ ſi nolit dictis ſanctoꝝ ſtare habebit aduerſum ſe ſacre ſcrip: locos. nam dum timor dn̄i eſt initium ſapientie. adhuc charitas foris pellit timorem. ſed timor filialis iuxta dauid in eternū ꝑmanet. et in ſeculū ſeculi. Quare alius eſt timor quo ſapientia inciat̄. alius eſt qui cum aucta ꝑmanet. Unde cum reueren: pater negat timorē inducere charitatē. expreſſe ſancto Auguſti: ꝯtradicit qui in loco allegato hoc totū ait timorē. ſcꝫ ſeruilē eſſe initiū ſapientie. et ꝑ charitatē iterū expelli. Subſcribit

D

ſententie Auguſtiniane melliflu9 Bernhar:ſer:52.ſup Canticis.quē breuita
tatis gratia non adduco. ſed etiā plus dico charitatē non ſic expellere timorē
ſicut vnum incōpatibile aliud. ſed ſucceſſu ad augmentationem gratie minui
timorē ſeruilē.et aucta gratia timorē oīno auferri. Nec refert ꝙ ponderabat
hodie dñs pater Timor dñi non timor pene eſt initiū ſapiētie.qm̄ ⁊ timor pene
et timor reuerentie vterq; eſt dñi.et vterq; eſt a dño. ſola media timendi ſunt
diuerſa vt.Beda ⁊ alij per longobardū inducti teſtant.preter Auguſti:prius
citatū ⁊ ſatis liquet ex verbis Chriſti.ſi nihil aliud haberem9 Matth:10.nolite
timere eos qui occidunt corpus animā aūt nō poſſunt occidere.ſed potius ti
mete eū qui poteſt animā et corpus ꝑdere in gehennā. ſi eīm timor ſeruilis eſſet
damnabilis ſicut dicit reue:pater.cur Chr̄us nos ad eū inuitaret:et Auguſti:
⁊ alios ita intellexiſſe confero in iudiciū eorū quoꝝ intererit.
¶ Inſup dicit ſcholaſticos oēs cōcordare ꝙ cōtritio nullius ſit vtilitatis niſi
fiat in charitate. hoc quidē verum ſed ſecundū Auguſtinū ad charitatē nō ꝑ
uenitur niſi ꝑ timorē.timor medicamentū eſt charitas ſanitas.Unde nō acce
dēte charitate oēs bene nouerūt timorē illum inſufficientē ꝓpterea in via illū
cōſtituunt non in termino.
¶ Ad rationē ex b.Dionyſio ſumptā tranſiuit. ſed non aperuit d. pater cum
peccatū ſit imū ⁊ charitas ſuꝑius qd̄ ſit mediū ꝑueniendi a peccato in charita
tem ⁊ ꝑfecto aliud dare nequit q̄ȝ Baſilius Beda Auguſt: Bernh:timorem.
¶ Deinde aſſumit gratiā ꝑuenire timorē ⁊ amorē.ꝙ ſi loquit̄ de gratia motio
nis diuine qua deus nos aſpirando ꝑuenit fateor quidē tunc. ſi aūt loquit̄ de
gratia charitatis. illud non accepto.q: illius que recte ſapientia in ſcripturis
appellat̄ initiū eſt timor dñi. Cuius timor iſte abſq; charitate ſit infructuoſus.
¶ Porro ꝙ Ambroſiū Grego:⁊ alios doctores admittit ſed nō contra apl'm
de timore leg̃ neſcio quas offundit nebulas.dicat clare.aut iſti ſancti patres
ꝑ me allegati repugnēt dictis apoſtoli vel minus. ſi repugnāt dicto apoſtoli.
hoc oſtēdat qd̄ nunq̄ȝ fieri poſſe arbitror.cum in ſacris ſcrip:fuerint exercita
tiſſimi ⁊ ſpū ſancto repleti.apoſtolū Paulū eque bene intelligentes ſicut nos.
ſi non repugnāt dictis Pauli ſtet eorū ſententie ⁊ ꝑdicatores modū cōtritiōis
et penitentie ꝑfatum docentes nō improbet. nec ab hoīb:pctōib:huiuſmodi
timorē ſeruilē vtilem ⁊ quaſi neceſſariū mediū excludat. Non releuat eum ꝙ ex
iſtimat habita charitate moueri mentē ad timorē.qm̄ hoc eſſet cancrino more
retrogradi.cōtra bti Gregorij ſententiā lib:2.Homili:19.ſup Ezechiele Cō
ſtat ꝓculdubio q: a timore ad ſapiam aſcendit̄.non aūt a ſapientia ad timorē
reditur.hab; ergo timor penam que charitate aucta minuit̄ ⁊ totaliter abſor
betur. Preterea ob tp̄is anguſtiam alia in eodem ſermone cōtenta que tamen
oīno venirent diſcutiēda niſi hodiernus dies ꝓlixus eſſet ad hāc materiā ter
minandā.ſicut eſt pūctus de ſigillata peccatorū cōfeſſione in ſpē. vti meminit
Chryſoſto:ſup cap.12.Matth. de puncto ꝙ ſcholaſtici ponant tres ꝑtes pe
nitentie.ſcȝ contricionē.confeſſ:⁊ ſatiſfactionē.quas prius poſuit Chryſoſto:
ſermone.29.de peniten: De duplici mō cōfitendi ſacerdoti.magna ⁊ alia deo
cū alijs punctis que oīa prolixe poſſent tractari et excuti. ſed iacto iam fun
damento totum ſimul ſermonē.et ea que adduxi pro parte mea confero in iu
dicium iudicū eligendorum.

Martinus.

¶ Sperabā Egre:d.doctorē ꝯfutaturū meas ſolutiōes ꝑſertim ea que ꝑ funda
damentis ex Paulo induxerā de lege que ante charitatē non opatur niſi iram
⁊ auget pctm̄. Taceo ꝙ diſponat ad gratiā quēadmodū timor ſeruilis fruct9
legis irām opatur et auget pctm̄. At ipſe hec fortiter tranſiliens eandē canti
lenā recantauit ac nobis hec nō ſuccū ſed medullā ſcrip: contendit perſuadere
diſcurram per ſingula.

¶ Proinde dicit non fuiſſe neceſſariū afferre ꝙ initiū ſalutis noſtre ſit ex deo inſ
ſpirāte Ubi ⁊ timorē diſponentē dari intelligit. Rñdeo hec plane oīa ſunt erſ
ronea ꝓpter verbū Pauli qui dicit. impoſſibile eſſe legem impleri immo pctā
non augeri niſi ſpūs ſanct: diffundat charitatē in cordib: noſtris. Has auctoſ
ritates tam expreſſas oportuit cōfutatas et illam beati Auguſt: c. 3. de ſpū et
litera. Cum ceperit non latere quō viuendū eſt niſi gratia donet non ſuſcipit.
non bene viuitur. vadat ḡ cum ſuo ſeruili timore qui nō operatur niſi odiū legis
⁊ dei. ⁊ cum iniuria vocat diſponens ad gratiā.
¶ Inuenit etiam equiuocationē gratie aliam eſſe charitatē. aliam donum quo
primū mouemur. tranſeat hec diſtinctio nihil ad ꝓpoſitum. eſt eluſio verbox
Pauli. Clariſſimus eſt textus Pauli. niſi gratia ⁊ charitas faciat nos diligere
legem. lex ſemper iram operatur. hoc donum autem quo primū mouemur nos
diliget legem ſed charitas ſpiritus.
¶ Tercio cōceſſit timorē eſſe infructuoſum ſine charitate ⁊ hoc nullū negaſſe.
Rñdeo cur ḡ docet infructuoſas penitētias ⁊ reſiſtunt mihi fructuoſam docēti.
Relinquo hanc eſſe oīnino ſubuerſam cū tot opuſculis Auguſtinus. ⁊ ſi Aug:
non faceret tot fulminib: tñ vnus Paulus cōcludit opa quecūꝗ ante charitaſ
tē eſſe peccata ⁊ damnabilia ⁊ indiſponentia ad gratiā. Et p hec dicta ferme
ad oīa ſua replicata rñderi poteſt. Ipſe quidē ꝓ more ſuo dicta ſcripture diſ
uine tempat ad dicta patrum. immo trahit ad intelligentiā ſuam quā hab; in
patrib: cum potius contra. ſcripta patrū debeant conferri. et iudicari ad dicta
¶ Quarto nō accipit qd̄ aſſumpſi nos debere facere laudabiliorē (ſcripture.
illam penitentiā. ſed dicit nos poſſe etiam dignos fructus penitētie facere. ſi a
timore inceperim⁹. hoc ſcdm̄ b: Auguſt: ſic expono. Si pctā peccatis addiſ
derimus. cum vt ſepius iam dictū eſt quidquid ante ſanatā p gratiā voluntaſ
tem ſit fructus male arboris ſit. que non poteſt bonos fructus facere ergo per
timorē ſeruilē nunꝗ peruenitur ad charitatem.
¶ Quinto innixus Gregorio ſup Ezechielē qui deſcendat de ſapiētia ad timoſ
rem ſed nos contra deſcendere a timore ad charitatē docēti ſic Rñdeo ꝙ diu⁹
Grego: non debet excludere charitatē nec excluſit a timore incipiente penitētiā
ſicut d. d. intelligit. ſicut nec a charitate excludit oīs timor ſeruilis. ꝑſertim
in hac vita. cum charitatis officiū ſit expellere timorē ſeruilē. atꝗ id tota vita
et inducere timorem filialem.
¶ Sexto ad auctoritates Pauli ꝙ lex ꝓpter tranſgreſſiones poſita eſt ⁊ auget
delictū. dicit nihil eſſe ad ꝓpoſitum et me diuerticula queſiuiſſe. adducēs Aug:
contra fauſtū lib: 22. peccatū eſſe dictū vel factum contra legem dei. Neſcio
quid velit d. d. non eſt hic diſputatio quid ſit peccatū. ideo ſupfluis verbis hoc
temp⁹ pditum eſt. Scopus iſte verſat qd̄ auctoritate Pauli timor ſeruilis nō
poſſit eſſe niſi pctm̄. ⁊ augere pctm̄ p virtutē legis ſi deſit gratia. Et ſic auctoſ
ritates Pauli non ſunt diuerticula. ſed fulmina cōterentia ſnām d. d. vſꝗ ad
puluerē. nō ḡ ego ex hoib: angelos facio[oblit⁹ fragilitatis. ſed doceo ne deos
faciam⁹ ex pctōib: dum obliuiſcunt fragilitatis ſue qua nō poſſunt niſi malū
facere ante gratiā. ¶ Qd̄ conuerſionē filij ꝓdigi factā dicit ꝯtemplatiōe pene.
nego. ad ꝓbationē ꝙ neminē haberet qui eū ſiliquis ſaciaret. dico niſi int⁹ fuſ
iſſet tractus ⁊ in ſe ꝯuerſus. potius fame mortu⁹ eſſet ꝗ rediſſet. vt ſtet ſentēſ
tia. Nemo venit ad me niſi pater meus traxerit eū. ¶ Qd̄ Auguſt: dicit verba
eius fuiſſe verba pñiam meditantis nondum agentis. ſpero ꝙ ꝓ me faciat. qm̄
meditari pñiam ꝑſertim meditatꝰ in corde ſit certe incipere pñiam. ergo illud
nondum agentis oportet de ꝑfectione ad extra intelligi.
¶ Idem ad Baſiliū dicet. ¶ De verbo Johannis bap: dicit euanidam eſſe
ſolutionē ꝙ dixerim aliud eſſe pñiam docere. aliud incipere. Rñdeo Salua reſ
uerentia egre: d. doct: non videt Paulū intelligere nec virtutē legis cognouiſſe.

¶ Lex eñ docet quidē ſancta. iuſta. ꝛ bona. ſed ſola gratia. incipit. facit ꝛ ꝓfici
ca. Ergo etiam ſi Johannes timorē docuiſſet eſſe initium penitentie non ideo
ſequit̄ penitentiā incipere a timore. ſicut ſi inſinuē quodlibet bonum opus per
terrores ꝛ minas. nō ideo incipit opus bonū a terrore et minis ſed a charitate.
¶ Indignat̄ ꝙ Ariſtotelē ei obiecerim in ſcholis theologicis quem tamē non
acceptarim. fateor minor eſt ꝙꝫ vt valeat in theologica ſchola cū ſeductor fue
rit ſcholaſticoꝝ doctoꝝ. ſed ſatiſfacere volui concluſioni mee. ꝙ contra ſacrū
ſuum Ariſtotelem deſipiunt qui penitentiā a timore ꝛ non libera voluntate in
cipiunt Nam diſtinctionē de libero arb: coacto et inducto tranſeo. non eñ vex
eſt ꝙ liber arb: vnicꝫ cogat̄ ad bonum. aut cogi etiam poſſit. Si aūt cogitur
in diuerſa rapitur. et coactionē ſui odit. ſola aūt gratia trahitur hoc eſt vere
liberum efficitur. vt Auguſt: contra Julianū lib: 2. et in multis locis.
¶ Ubi Chriſtū dixi vocaſſe apoſtolos ꝛ Magdalenā blando tractu. cōtra op
ponit Paulū vocatum eſſe durius et in Euangelio iuſſum eſſe ſeruū vt cōpel
leret intrare. Primū ſatis admiror. ꝙ cum nos exemplū Pauli ſoleamus ad
ducere ꝓ defendenda gratia. ipſi nobis elabunt̄ dicētes hoc eſſe miraculoſum
factū et non facere regulam. hic tamē egre: d. d. quaſi non ꝓ miraculo habens
pro regula inducit. ſed hoc dimitto. Dico non potuiſſe Paulū intus ex corde
cōuerti niſi trahente gratia. vt beatꝰ Auguſt: cōtra epiſtolas Pelagia: docet
gratiā dei facere ex nolentib: ac reſiſtentib: volentes et ſequaces. Ita et illud in
euan. ſoluit ꝙ ſeruus poteſt ꝯpellere verbo ſed niſi dominꝰ ſibilet nihil ſequit̄.
Ut Eſa: loq̄t ¶ Ad illud Auguſtini intelligentis ſeruilem timorem in verbo Salomonis
Initiū ſapiētie timor dñi et illud gloſſe Pſal: 110. Merus iudicij ianua eſt cō
uerſiōis ad deum. Reſpōdeo ſi adſit gratia alioquin ſeruilis timor ſine gratia
(. necꝫ eñ Auguſt: excludit.) non opatur niſi iram. oportet eñ ꝙ Auguſt: nō
pugnet. ſicut vere nō pugnat. cum Paulo dānante oīa que ſunt extra grām
gloſſam ſup illud Ro: 8. non accepiſtis ſpiritū ſeruitutis in timore. dicentem
eſſe ſeruilem timorē bonū potius reijcerem. tanꝗ expreſſe contra textū loquētē
apoſtolus enim dicit. Non accepiſtis ſpiritum ſeruitutis in timore damnans
eum. aut dico. ꝙ gloſſa textum non exponit.
¶ Illud apoſtoli ad Timotheū argue coram oīb: vt de ceteri timorē habe
ant d. d. ad ſeruilem timorē adaptauit. qd̄ reliquo. ego de filiali timore accipio
donec aliter probet. ꝙ aūt Auguſt: magiſtro recitante lib: 3. dicit timor ſerui
lis eſt cum ꝓ timorē gehenne continet ſe a peccato. quo penitentiā iudicis quo
penas metuit ꝛc. Continet inꝗ ſe a peccato externo tñ. intus tamen auget
odium iuſticie gehennam cōminantis. ꝛ infra. bonus eſt timor et vtilis licet et
inſufficiens ꝑ quē paulatim fit conſuetudo iuſticie. hoc eſt meo iuditio conſue
tudo deſperandi et odiendi deum ſi excludatur gratia. verum aūt eſt ſi inclu
datur gratia. Non eſt ergo neceſſe vt dem aliam ſolutionē niſi d. d. egre: prim
ꝓbauerit ſanctos pr̄es loqui de ſeruili timore excluſa gratia. aut charitatē nō
habere negotiū in expellendo timore ſeruili. Quare que cōſequenter induxit de
expulſione timoris. de initio ſapientie. et quō expellat charitas timorē ſucceſſiu
ꝑ augmentationē gratie. ex precedētib: ſatis intelligunt̄. Sup eſt robuſtiſſima
auctoritas Matth: 10. quam vnam ſufficere putat. Nolite timere eos ꝛc. ſed
timete eū ꝛc. ideo non eſſe ſeruilē timorē damnabilē ad quē Chr̄us nos inuitat
Rñdeo primū ſi hoc vult d. d. ꝯdicetur precedentib: vbi timor ſeruilis inſuffici
ens dicit̄. ideo eque abſurdū eſt dicere Chr̄m nos docuiſſe inſufficientiā. Dico
tñ ego non eſſe ibi ſeruilē timorē dñi. q: et filialis timor timet offendere deum et
ſeparī ab eo. Atcꝫ etiā ſi de mero ſeruili timore loqueret̄ nondū intelligit̄ exclu
ſa gratia. immo incluſa. cum teſte apoſtolo et Auguſti: oīs lex et doctrina
ſit litera requirens ſpiritum.
¶ Conſenſit etiam ſcholaſticos vere dicere ꝯtritionē non valere extra charita

rem. ſed non cõfutauit. ſtat ergo eoꝝ̃ ipſoꝝ auctoritas contra eos. niſi ꝯfutet
ꝯtritionẽ in charitate eſſe id qđ a charitate incipit fieri.
¶ Illud Auguſtini bene placet ꝙ timor eſt medicamentū. charit: eſt ſanitas.
timor ſcʒ in charitate imꝑfecta et charitas perfecta.
¶ Rationẽ illam ex Dionyſio ſumptā de imo. medio et ſummo dicit me tranſ⸗
ſiliſſe et non aperuiſſe qđ ſit mediū inter peccatū imū ⁊ charitatē ſuperiorē. fateor
me libenter tranſiſſe vt qui crederē ipſi dño doctori ſatis eſſe ꝑſpectam hãc ra⸗
tionẽ nihil eſſe ad ꝓpoſitum. Dionyſius eñ loquit̃ de ordinib: infinitis. medijs
et ſummis at ego prorſus nullū habeo mediū inter pctm̃ ⁊ grãm. Sicut nec
Chr̃us qñ dicit. Qui non eſt mecū cõtra me eſt, ⁊ iterū. aut facite arborē bonã
aut facite arborē malam. ſed et ipſum d.d. credo idipſum aſſerere. ꝙ gratia ⁊
peccatū apud Scholaſt: immediate opponunt̃. Non accipit d.d. ꝙ gratiam
dixi ꝯuenire amorē et timorē niſi loquar de gratia prime motionis. rñdeo ego
cum apoſtolo ⁊ Auguſt: ſentio. ꝙ niſi lex diligat̃ (.qđ eſt charitatis ⁊ nõ prime
motionis.) non bene viuit̃. ergo nec deus timet̃ nec colitur.
¶ In fine inſtruit aduerſus me cornutū ſyllogiſmū aut Ambro: Grego: aliiq̃ʒ
repugnant dictis apl̃i vel non. ſi ſic qđ oſtendã. ſi non vt ſtem eoꝝ̃ ſententie.
Rñdeo et ꝑ mediū tranſeo non repugnãt dictis apl̃i. et ſto eoꝝ̃ ſentētie. nõ aũt
Eccianę intelligentie. imo errori. non eñ excludunt charitatē a timore ſiue ſer⸗
¶ Dicit d.d. eſſe cancrino more retrogradi ꝙ dixi habita cha⸗ (uili ſiue filiali.
ritate moueri mentē ad timorē. ſatis miror ſiue ſcorpionē ſiue cancrū ſi tum cū
⁊ gentilis ille poeta dixerit. Res eſt ſoliciti plena timoris amor quaſi ignorem⁹
ꝙ amor fons ⁊ caput eſt. omniū affectuū. Ideo eñ timet̃ pena et infernus ſer⸗
uiliter q: diligit̃ vita ⁊ voluptas pueriliter et ſeruiliter. Ad hunc timorē ⁊ amo⸗
rem extirpandū diffundit̃ charitas dei qua amemus aliam vitam et timeam⁹
aliam mortē. i. ſeparationem a deo.
¶ Tranſijt d.d. de punctis in ſermone meo ſignatis et de toto ſermone confu⸗
tando. dico breuiter habet calamū ⁊ papyrū aggrediat̃ eum cū fiducia videbit̃
an ſermonē cõfutauerit. vt̃ ſe ipſum irriſerit. hoc relinquo iudicio ordinandoꝝ.

Eccius.

¶ Quia ob tp̃is anguſtiam rñdere non poſſum ijs que reue: pater adduxit. re⸗
fero tñ me ad iudices. me nihil tranſilijſſe neq̃ʒ fuiſſe de mente predicatorū aut
doctoꝝ legem adimpleri ſine charitate. neq̃ʒ aliquos docuiſſe īfructuoſam pe⸗
nitentiã. Sed quō ꝑ timorē ſeruilem ad fructuoſam ꝑueniat̃. et ꝙ magnifico Marti: non receſſi rñdit.
verboꝝ apparatu receſſit ab hodierna ſolutiõe. q: dixerat ſapientē loqui de ti⸗
more filiali. iam vero admittit loquentē de timore ſeruili non tamē excludendo
gratiã. qđ nec textus nec ſancti doctor: patiunt̃. Nam per ſapientiã intelligit
charitatē et ita initium eſſet ante initiū. totus quoq̃ʒ Auguſt: non laborat quō
timor ſeruilis cum charitate ſit initium charitatis ſed quomodo timor ſeruilis
primo occupet mentem, et primo ingrediatur et ſic inducat charitatem quod
etiam eſt de mente Gregorij improbantis reditum cancrinum vbi reue: pater
ꝓ Gregorio. Scorpionē mihi adducit Res eſt ſollicita ⁊c. Oĩes ergo ſancti
doctores hodie citati volunt timorē ſeruilem eſſe initiū charitatis ad intelligē⸗
tiam ſepe datam. et quã predicatores ſolent dare de quo refero me ad iudices

Tertiadecima Julij. M.ccccc.xix. hora ſcđa.

Circa materiã concluſionū quarte et quinte.

¶ Reuerende pater q: temp⁹ nobis prefixū eſt nimis arctū tamē tangēdo fun⸗
dum negotij aliqua obiter attingem⁹. illud ſcʒ qđ quilibet ſacerdos abſoluat Eccius.
a pena et culpa cõtra ꝯmunē vſum totius eccleſie. Et ꝙ in ſermone vulgari et
ꝯcluſione dicitis. Ex nulla ſcriptura ꝓbari diuinã iuſticiã aliquã penã vt̃ ſatiſ⸗
factionē expoſtulare a pctōre. Et illis iunitor q: in abſolutiõe ſacramētali cuiꝰ